

Inleiding

"Kom, we gaan naar de overkant", zegt Jezus.
Laat ons van de veilige wal wegvaren
en in zee steken.
Laten we oversteken, er is iets te doen aan de overkant.
Maar daar steekt een geweldige storm op
en de golven slaan overboord.
Lange tijd hebben we geluisterd,
en we dachten dat we er wat van begrepen.
We waren rustig geworden door zijn woord,
en nu we hem volgen
komen we plots in een zware storm terecht.
Met Jezus in je boot
ben niet zeker van een veilig en rustig leven.
Integendeel, je loopt risico's.
En Hij ligt op de achtersteven... te slapen.
"Meester, kan het U niet schelen dat we vergaan?"
"Waarom zijn jullie zo bang?" antwoordt Hij,
"hebben jullie dan geen geloof?"
We denken nog altijd dat we alles in handen hebben,
dat we alles kunnen.
We beseffen nog altijd niet dat iemand die groter is dan wij
het roer in handen heeft,
ook al is Hij onzichtbaar,
ook al lijkt hij te slapen.
Misschien is het pas midden in de storm
dat we ontdekken dat de Heer niet slaapt,
dat we met Hem verbonden zijn,
dat we ons bemind weten.
De storm wordt niet gestild, onze angst wel.
God blijft bij ons.
Hij is de 'grote roerganger' die ons vasthoudt,
ook als we lijken te zwalpen en te zinken.
Het geloof brengt ons over de dieptepunten van ons bestaan.
Het brengt ons naar de overkant.

(naar Dries Morel)

Stilte

Evangelie

We lezen uit het evangelie van Marcus.

Op een dag tegen de avond zei Jezus tegen zijn leerlingen:
"Laten we naar de overkant gaan."
Ze lieten de mensen achter
en namen Hem mee met de boot waarin Hij zat.
Er waren nog andere boten bij.
Er stak een hevige storm op,
en de golven sloegen over de boot, zodat die al volliep.

Maar Hij lag op het achterdek op een kussen te slapen.
Ze maakten Hem wakker en zeiden:
"Meester, kan het U niet schelen dat wij vergaan?"
Hij stond op en bestrafte de wind en het water:
"Zwijg, wees stil!"
En de wind ging liggen en het werd volkomen stil.
Hij zei tegen hen: "Waarom zijn jullie bang?
Hebben jullie nog geen vertrouwen?"
Ze werden door schrik bevangen, en zeiden tegen elkaar:
"Wie is Hij toch,
dat zelfs de wind en het water naar Hem luisteren?"

(Bijbelvertaling KBS Willibrord)

Stilte

Bezinning

Ons verstand zegt dat het niet kan:
iemand die slaapt midden in een storm,
een man die opstaat
en aan de storm beveelt om te gaan liggen...
Een naïef verhaal,
alsof het om een baasje en zijn hond gaat: "stil nu, koest, liggen..."
En toch toont dit stukje Marcusevangelie misschien wel
één van de meest fundamentele keuzes die elke mens in zijn leven moet maken:
je laten leiden door angst óf je laten leiden door geloof.

Want telkens weer
wanneer je de zekerheid van het vasteland achterlaat,
wanneer je je waagt op het meer van engagement en verantwoordelijkheid,
op het water van de durvers,
telkens weer steekt dan die wind op
die je hele leven dooreen schudt.
Rukwinden slingeren je heen en weer
door onrust thuis of een hartstochtelijke verliefdheid,
door een onverwacht afscheid
of de dreiging van ergens te mislukken.
Door de stormwind verlies je de controle
en lijk je overgeleverd aan de situatie waarin je verzeild bent.

En toch, zegt Marcus, heb je een keuze.
Dat heeft Jezus ons geleerd:
de keuze tussen leven vanuit angst of leven vanuit geloof.
Het is geen keuze die je maakt op het moment dat de storm uitbreekt,
maar een manier van leven.
Je kan voortdurend in angst leven voor wat je kan overkomen,
voor wat je kan verliezen:
je populariteit, je vrienden, je zelfrespect, je bezit...
Of je kan leven vanuit het geloof en het vertrouwen
dat elke mens, en dus ook jijzelf,
de mogelijkheid in zich draagt
om dichterbij het geluk te komen als je durft los te laten.

Zo'n geloof is een manier van leven
die je dag na dag kunt opbouwen,
vanuit het geloof in Gods Liefde die ons sterker maakt.

Geen naïef geloof in een spectaculaire wonderdoener.
Maar het vertrouwen in een onuitsprekelijke liefde
die ons elke dag dichterbij onze overkant van onszelf brengt...

(viering op thomas.theo.kuleuven.be)

Stilte

Gebed

God,

Soms voel ik me groot
en sterk als een berg,
niks of niemand
die me wat kan maken.

Soms voel ik me klein
en angstig
voor het onweer en de storm,
voor geruzie van mensen
en zoveel dingen op tv.

Soms ben ik ook
bang voor mezelf,
omdat mijn woorden vuisten worden
en ik ze niet kan stoppen.
Dan gaat mijn hart tekeer
en lijkt het alsof
de wereld mij overspoelt.

Daarom,
als ik alleen ben,
praat ik met Jou, God.
Jij doet het tij keren,
de storm bedaart.
Mijn hoofd en hart
worden weer kalm als de zee.
Want ik weet dat Jij er bent.

(Katia Van Cleynenbreughel in *Samuel*)

Muziek

Bezinning

De Heer heeft de apostelen niet verweten dat ze angst hadden.
Je helpt een angstig mens niet door hem te verbieden angstig te zijn.
Als een kind alleen moet blijven in een donkere kamer,
dan verbiedt moeder het niet angstig te zijn,
dat zou de angst alleen maar vergroten.
Nee, zij laat de deur op een kiertje open,
zodat er minstens een lichtstraal in de duistere kamer valt
en het kind voelt dat het in zijn angst niet alleen is.
Het geloof verbiedt je niet angstig te zijn,
het praat de angst niet weg,
maar probeert een lichtstraal van hoop

in de duistere kamer van je leven te laten vallen.
Die lichtstraal is de helpende aanwezigheid van Jezus.
Ook als Jezus lijkt te slapen, Hij blijft toch altijd aan je zijde.
Geen enkele bedreiging mag je radeloos maken,
want Jezus redt, en samen met Hem kun je nooit te gronde gaan.

Zo is de slotsom van dit verhaal:
je moet altijd blijven geloven.
Wat Jezus de apostelen verweet, was hun klein geloof:
je weet toch dat Ik bij jullie ben, waarom zijn jullie dan zo angstig?

God neemt je problemen niet weg.
Christenen gaan even zwaar gebukt onder het lijden van de wereld als anderen.
Maar in de duisternis van het lijden hebben zij een lichtpunt;
de helpende aanwezigheid van de Heer.
Niet de storm brengt je leven in gevaar,
maar de angst.

Laten we geloven
met een geloof dat voor geen storm meer angstig wordt,
een geloof dat alle moeilijkheden overwint,
dat de stormen en de golven van het leven in de hand kan houden.

(naar een homilie van de Federatie Herent op www.preken.be)

Stilte

Gebed

Soms heb ik het gevoel
dat Jezus dit ook aan mij vraagt, God,
dat ik met Hem
naar de overkant vaar
en mijn zekerheden
durf loslaten
om van U te getuigen.
En als alles goed gaat
lukt me dat wel.
Maar wanneer mijn leven
door de keuze voor U
overhoop wordt gegooid
en golven van verdriet
en ontgoocheling
mijn boot bijna doen zinken,
zie ik het vaak
niet meer zitten, God.
Geef mij dan de kracht
om toch naar U te luisteren
en opnieuw een beetje rust te vinden.

(<http://thomas.theo.kuleuven.be/pastoraal/vieringen>)

(Korte stilte)

Voorbeden

Laten we onze bezorgdheden en intenties samen voorleggen aan de Heer.

- Bidden we voor mensen die ten einde raad zijn,
voor hen die zich zorgen maken over wat de dag van morgen brengen zal,
voor mensen die lijden en vragen naar het waarom.
Dat zij hun leven in uw hand durven te leggen.
Laten wij zingend bidden:

voorz.: Wees hier aanwezig, woord ons gegeven.
Dat ik U horen mag met hart en ziel.

allen: Wek uw kracht en kom ons bevrijden. (*Zingt Jubilate, nr. 25 C*)

- Bidden we voor mensen die bang zijn en onzeker,
overdreven angstig om te falen in hun werk
of in hun relaties.
Dat zij in het nabij zijn van anderen uw trouw mogen herkennen.
Laten wij zingend bidden:

voorz.: Wees hier aanwezig, woord ons gegeven.
Dat ik U horen mag met hart en ziel.

allen: Wek uw kracht en kom ons bevrijden.

- Bidden wij voor mensen die, heel zelfverzekerd, altijd alles zo exact weten,
voor mensen die slechts kunnen denken in wit-zwart,
die mildheid missen in hun omgang met medemensen.
Dat zij oog krijgen voor de mening van anderen.
Laten wij zingend bidden:

voorz.: Wees hier aanwezig, woord ons gegeven.
Dat ik U horen mag met hart en ziel.

allen: Wek uw kracht en kom ons bevrijden.

- Bidden wij voor mensen die rust en vrede uitstralen
en de gave bezitten voor medemensen stormen te stillen
en paniek te bedaren.
Dat wij zulke mensen dicht bij ons mogen ervaren.
Laten wij zingend bidden:

voorz.: Wees hier aanwezig, woord ons gegeven.
Dat ik U horen mag met hart en ziel.

allen: Wek uw kracht en kom ons bevrijden.

(naar zondagsviering op <http://blog.dominicanenschildebergen.be>)

Stilte

Gebod

Lieve God,
Vaak is het leven zo verwarrend
en doet het zoveel pijn.
Vaak begrijp ik niet
waarom alles gaat zoals het gaat.
Daarom bid ik U:
laat mij stil worden van binnen.
En laat mij die stille kern van binnen voelen,
waar Uw stem tot mij spreekt.
Als ik dat punt van rust binnen ga,

dan zal ik het weer weten:
dat uw nieuwe wereld
dwars door het donker heen geboren wordt
en dat er niets,
maar dan ook niets toevallig is,
omdat alles past in Uw plan.
Laat mij de weg vinden
tot in het hart van dat weten
en vervul mij met een warm vertrouwen in U .
Amen.

(Hans Stolp)

Muziek

Afsluiting

Bedankt omdat u vanavond bij ons wou zijn
en het mee met ons stil wou maken in uw hart.

In juli en augustus is er geen Oasemoment,
maar de vierde donderdagavond van september zijn we er weer,
op 24 september is dat.
Anderhalve week voordien gaat onze Emmaüsparochie officieel van start:
vijf parochies zetten de stap om de uitdagingen samen aan te pakken.
Daarom zullen we het in dat Oasemoment hebben
over eenheid,
over verbondenheid.

Laten we het nog even stil maken
en dan vooraleer uiteen te gaan
dit Oasemoment afsluiten met een gebed om zegen
voor de zomertijd.
Het is een oude Ierse zegenbede.

(Korte stilte)

Zegenbede

Mag de Heer je voorgaan
en je de goede weg wijzen.

Mag de Heer naast jou zijn,
je in de armen sluiten en beschermen.

Mag de Heer achter je staan
en je behoeden voor valsheid.

Mag de Heer onder jou zijn
en je opvangen als je valt.

Mag de Heer in jou aanwezig zijn
en je troosten als je verdrietig bent.

Mag de Heer bij jou blijven
en je verdedigen.

Mag de Heer ook boven je staan
en je zegenen
met de zegen van de algoede God.

Amen

Goeienavond nog.
De vrede van de Heer zij een hele zomer lang met u,
en met allen die u dierbaar zijn.